

на сиромаситѣ, е неоснователно, толкова повѣче, че тѣзи пари нѣма да искоренїjtъ бѣдността; нали знаемъ че у насъ е сиромахъ не единъ человѣкъ, а по голѣмата часть одъ народа, и и бѣденъ не за то-ва, че е изгубилъ пари, а за това че земята му е малко, за това той неможе и съ земята както трѣба да са разпореди неможе, да си спастри нѣкоя и друга пара за черни дни. А тукъ паритѣ досушъ не са криви.

Ние казвами, че правителствата трѣба да бѫдѫтъ твѣрдѣ предпазливи, като изваждатъ нови каймета, за да не са уголѣми безмѣрно количеството имъ. За това тѣ трѣба да зематъ нужнитѣ мѣрки срѣчу кал-пазанскитѣ каймета. Тѣзи мѣрки сѫ слѣдующитѣ: строго наказание и работа въ терсаната. Но и нака-занието не ще има голѣмо значение, ако кайметата сѫ направени отъ приста хартия, и ако сѣкий може да ги прави. За това тѣ са правѣжтѣ: отъ особenna книга, за приготовлението на която нужно е да имашъ машина, а слѣдов. и пари. Не сѣкий който има пари, ще са рѣши да прави калпави каймета, защото, ако уловятъ, ще му зематъ капитала, който е ималъ и са праща на сюргунъ. За това между кал-павитѣ пари има малко добрѣ направени. А по-мно-гото, направени сѫ тѣй грубо, щото человѣкъ, който е навикналъ да употребява паритѣ, изедижжъ може да ги различи отъ истинскитѣ.

Може да купіj нѣщо безъ да заплатїj тозъ частъ. Ако тѣрговеца вѣрва въ моята честность, той ще да-ва стока на вѣра. Това значи, че азъ имамъ кре-дитъ у този тѣрговецъ. Когато нѣкой ма вѣрва, азъ можъ да заема пари. Азъ можъ да заемна като дамъ полица, или — въ залогъ собственосната си. Бога-титѣ и предпазливи хора иматъ такжвъ кредитъ, що-то ги вѣрвятъ безъ сѣкакжвъ залогъ, доро и тѣзи които ги не познаватъ. А неизвѣстнитѣ трѣба да да-дѫтъ залогъ нѣщо-си за осигорение. Щомъ азъ дамъ